Hugo <de Prato Florido>: Sermones dominicales super evangelia et epistolas per totum annum

[Straßburg: Georg <Husner>], [ca. 1478]

Dñe factum est vt impasti et adhuc locus est·id est nōdum ꝯple
tus est numer⁹ electoꝝ·qui quidem ꝯplebitur quando plenitudo
gentiū intrabit·Propter hoc sequit̄·Et ait dñs seruo·Exi in vias et
sepes·In supiori exitu intelligit̄ vocatō iudeoꝝ·qui diu sub vmbra
legis quiescebant q̄si in ciuitate morabant̄·In hoc aūt exitu intelligi
tur vocatō gentiū·que dum sine iugo legis dei erāt quasi agrestia
ꝛ indomita aīalia in vijs et sepib⁹ exterius vagabantur·Vnde be
ne subdit̄ Et ꝯpelle intrare agrestia ꝛ indomita aīalia· vt impleat̄
domus mea·id est pficiatur numer⁹ p̄destinatoꝝ ¶Nō aūt h̄ tria
genera vocatoꝝ f̄m triplicem vocatōem supi⁹ positam·Quidaꝫ em̄
vocati nullaten⁹ veniūt·et hi significant̄ in prima vocatōne cum tri
plici sua excusatōe·d' quib⁹ dr̄ Iob·xxi· Qui dixerūt deo recede a no
bis sciam viaꝝ tuaꝝ nolum⁹·Quidā vero vocati de facili ꝯuertunt̄
et hi significantur in secūda vocatōne Psal·In auditu auris obedi
uit mihi Quidā aūt pressura et nc̄citate mundi vel instantia p̄dicati
onis et psuasiōis cogente q̄si ꝯpulsi veniunt et hi significātur ī ter
cia vocatōne Osee·ij·Sepiā viam tuā spinis Et f̄m hanc triplicē vo
catōem potest ꝓcedi breuiter ī hoc euangelio· In fine aūt subditur
reꝓbationis sententia ꝯtra ꝯtemptores·Vnde sequit̄·Dico aūt vo
bis ꝙ nemo viroꝝ illoꝝ qui vo·sunt et ꝯtempserūt venire gus·ce
nam meam·Et sic patet tercium et ꝯsequenter totum·

De epistola sermo· lxix·

Nolite mirari si odit vos mund⁹ .j. Ioh·iij· Sic dicit p̄hus
Homīes ex āmiratōne p̄hari ceperūt·videntes effectus
mirabiles ꝛ cās penit⁹ ignorātes· Sicut aūt ꝯtigit in ef
fectib⁹ nature·ita in effectib⁹ gratie·et multomagis·qꝛ de eclipsi so
lis et lune et de fulmīe et de sīlib⁹ nō om̄es mirant̄·sed quidā·hoꝝ
cās ignorantes· Sed de opib⁹ gratie null⁹ potest pfecte causam ꝛ ra
tionem reddere·eo ꝙ ex libera dei volūtate ꝓcedāt Ro·xi· O altitu
do di·sapi·et scientie dei q̄ꝫ incōp·sunt iu·eius et inuesti·vi·ei· Aug·
Quare hunc trahat et illū nō trahat noli velle diiudicare si non vis
errare Veꝝ hec om̄ia possum⁹ scire quotiens ea nobis deus reuelat
p spm̄ sanctū .j. Choꝝ·ij· Nobis aūt reuelauit deus p spm̄ suuꝫ·Be
atus aūt iohs euāgelista fuit vnus cui de⁹ plura reuelauit Vnde ꝛ
liber eius quē scripsit apoc̄·vocat̄·nomē assumens a reuelatōne· naꝫ
apoc̄·idē ē ꝙ reuelatio· Inter multa aūt q̄ beatus ioh̄·nobis reuela
uit in epistola hodierna·reuelauit nobis tria·Primo q̄re mūd⁹ nos
odio habꝫ In principio epl̄e· Secūdo ī q̄ pfecta dei caritas manet ibi

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-479/0598
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG